

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci navrhovatele **JUDr. A. S.**, zastoupeného JUDr. Tomášem Sokolem, advokátem Advokátní kanceláře Brož & Sokol & Novák, s.r.o. se sídlem Sokolská 60, Praha 2, proti odpůrci **Obci Těrlicko** se sídlem Májová 474/16, Těrlicko, zastoupeného JUDr. Sylvou Totkovou Kolderovou, advokátkou se sídlem Pavlovova 8, Havířov-Město, ve věci opatření obecné povahy – Změny č. 3 územního plánu Těrlicko,

t a k t o :

- I. Návrh se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podaným návrhem se navrhovatel domáhal zrušení části opatření obecné povahy – Změny č. 3 územního plánu Těrlicko, která nabyla účinnosti dne 4.11.2014 (dále jen ZUP), a to v části týkající se pozemků parc. č. X a parc. č. X v katastrálním území Hradiště pod Babí horou, obec Těrlicko.

Navrhovatel uvedl, že zmíněné pozemky vlastní od roku 2006, koupil je s podnikatelským záměrem vystavět na nich 25 rodinných domů a zájezdní hostinec. Podle územního plánu obce Těrlicko z roku 2008 byly jeho pozemky zařazeny v zastavitelné ploše Z 151, určené k bydlení smíšenému. Nyní podle ZUP byly jeho pozemky zařazeny do nezastavitelné plochy s funkčním využitím NZ – plochy

zemědělské. Navrhovatel v průběhu let 2009 až 2010 několikrát neformálně konzultoval svůj záměr s tehdejšími vedeními obce, avšak příprava výstavby byla odložena na pozdější dobu s ohledem na nepříznivé ekonomické podmínky. O veřejném projednání ZUP se navrhovatel dozvěděl až po termínu podávání připomínek. Dne 29.9.2014 předal navrhovatel zastupitelům obce výzvu – upozornění, že vydáním ZUP mu vznikne majetková újma v řádu několika desítek milionů Kč. Na to reagoval odpůrce sdělením, že ZUP byla přijata v souladu s platnou legislativou.

Navrhovatel v návrhu namítl, že odpůrce řádně nezdůvodnil, proč byly navrhovatelovy pozemky vyřazeny ze zastavitelné plochy. Podle navrhovatele nepostačuje jako důvod, že nebylo zahájeno žádné řízení o umístění stavby atd., když pozemky jiných vlastníků, původně zařazené také v ploše Z 151, se podle ZUP staly součástí zastavitelné plochy Z 3.46 s funkcí BR – smíšená obytná venkovská, aniž by splňovaly hlavní odpůrcovo kritérium, tj. také u nich nedošlo k žádnému řízení o umístění stavby. Jiná zastavitelná plocha (Z 129) byla větší a změnou UP byla ještě rozšířena, vymezení nových zastavitelných ploch se navrhovateli jeví proporcionálně nekoncepční a necitlivé. Zastavitelná plocha Z 151 (kde byly původně navrhovatelovy pozemky) vhodně doplňovala stávající výstavbu rodinných domů podél ulice Zahradkářské, zabezpečovala nadstandardní pohodu bydlení pro budoucí rezidenty. Podle navrhovatele neobstojí argumentace ochranným pásmem vysokého napětí a blízkostí lesa, neboť plocha Z 151 do nich zasahuje jen nepatrně a okrajově. Podle navrhovatele ne vždy byla dodržena zásada, deklarovaná v kapitole ZUP o urbanistické koncepci, tj. zrušit 3 zastavitelné plochy a doplnit 54 nových zastavitelných ploch navazujících na stávající zastavěné území dle požadavků občanů (navrhovatel uvedl v návrhu příklady konkrétních ploch, např. Z 3.37 je celá v ochranném pásmu lesa, Z 3.27 a Z 3.28 se nenacházejí v sousedství rodinných domů atd.). Navrhovatel dále uvedl, že přes jeho pozemek parc. č. X je navržen příjezd k zastavitelné ploše Z 3.46 jako veřejně prospěšná stavba. Dále navrhovatel rozsáhle brojil proti tomu, že ZUP zasahuje do jeho vlastnického práva daného čl. 11 Listiny základních práv a svobod a do práva svobodně podnikat. ZUP představuje pro navrhovatele značnou majetkovou újmu. Navrhovatel poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 21.7.2009 č.j. 1 Ao 1/2009-120, týkající se aplikace 5. kroku přezkumu opatření obecné povahy. Změna funkčního využití předmětného území není podle navrhovatele podložena veřejným zájmem, ale osobním zájmem některých vlastníků a především odpůrce na úkor jiných vlastníků.

Odpůrce ve vyjádření namítl nedostatek aktivní legitimace navrhovatele, když navrhovatel v procesu přijímání ZUP nevyslovil své námitky či připomínky a tedy neumožnil odpůrci na ně reagovat. Proces pořizování ZUP byl přitom dlouhodobý, s návrhem změny se veřejnost mohla seznámit již v listopadu 2013. Navrhovatelova výzva zastupitelům z 29.9.2014 není pro ZUP relevantní. Odpůrce řádně zdůvodnil vyřazení navrhovatelových pozemků ze zastavitelné plochy, ve vyjádření poukázal na odpovídající kapitoly ZUP. Plocha Z 151 dlouhodobě nebyla využívána pro svůj původní účel, bylo tedy možno ji v souladu s ochranou veřejných zájmů a především se skutečným stavem v území vymezit jinak. Odpůrce s poukazem na judikaturu NSS, zejména na rozsudek ze dne 13.11.2014 č.j. 7 As 181/2014-34 uvedl, že v případě navrhovatele se jedná o „čistý“ případ procesní pasivity v průběhu postupu

přijímání ZUP, navrhovatel netvrdil v návrhu porušení kogentních procesních a hmotněprávních norem chránících zásadní veřejné zájmy, ale opíral návrh toliko o nenaplnění principu proporcionality. Odpůrce navrhl zamítnutí návrhu.

Navrhovatel v reakci na vyjádření odpůrce poukázal na rozhodnutí NSS ze dne 16.11.2010 č.j. 1 Ao 2/2010-116 k otázce procesní legitimace. Zopakoval námitky týkající se proporcionality a nově uvedl, že zjištění, že plocha Z 151 není dosud využita ke stanoveným účelům, nelze bez dalšího považovat za splnění zákonné podmínky uvedené v § 55 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon). Nově také tvrdil, že veřejná vyhláška ze dne 19.6.2014 (oznámení zahájení řízení o upraveném a posouzeném návrhu ZUP) nebyla dálkově zpřístupněna na elektronické úřední desce obce Těrlicko, ale pouze na www.terlicko.cz v sekci „územní plán“.

U jednání navrhovatel uvedl, že jeho pozemky byly vedeny jako zastavitelné ještě před rokem 2008.

Soud nejprve považuje za potřebné korigovat odpůrcův názor ohledně navrhovatelovy aktivní procesní legitimace. NSS ve výše zmíněném usnesení rozšířeného senátu č.j. 1 Ao 2/2010-116 vyslovil, že *navrhovatel, který opomněl brojit proti opatření obecné povahy během jeho přípravy, může být s návrhem na jeho zrušení úspěšný jen výjimečně, pokud jeho procesní pasivita vyplývala z objektivních okolností nebo pokud nezákonnosti, na něž poukazuje, jsou zásadního rázu a mají dopad na veřejné zájmy*. Je tedy zřejmé, že rozšířený senát tím sice otevřel procesní cestu k soudnímu přezkumu i pro navrhovatele, kteří proti opatření obecné povahy nebrojili během jeho přípravy, avšak po stránce věcné bude na soudu, aby velmi pečlivě zvážil důvody uváděné v návrhu podle citovaných kritérií.

Dále je třeba připomenout § 101b odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), který omezuje návrhové body k datu podání návrhu a neumožňuje jejich následné rozšiřování. Z tohoto důvodu se soud nezabýval navrhovatelovým tvrzením ohledně zpřístupnění veřejné vyhlášky na stránkách odpůrce.

Pokud jde o navrhovatelovu procesní pasivitu v průběhu přípravy ZUP, navrhovatel neuvedl v návrhu žádnou objektivní okolnost, která by mu bránila ve včasném uplatnění námitek, a ani z obsahu připojeného spisu nic takového soud nezjistil.

Pokud jde o druhý okruh důvodů podle výše uvedeného usnesení rozšířeného senátu, pak soud s poukazem na judikaturu NSS připomíná, že *závažné důvody pro zrušení územního plánu představuje porušení kogentních procesních a hmotněprávních norem chránících zásadní veřejné zájmy* (rozsudek NSS ze dne 18.1.2011 č.j.1 Ao 2/2010-185). Takovým významným veřejným zájmem může být např. zájem na ochraně životního prostředí či rozpor zásad územního rozvoje s územní energetickou koncepcí a se zákonem o ochraně přírody a krajiny (srov. nález Ústavního soudu sp.zn. I.ÚS 1472/12).

Navrhovatel tvrdil nedostatečné odůvodnění změny týkající se jeho pozemků. Jak soud zjistil z obsahu spisu (zejména z kapitoly F – vyhodnocení účelného využití zastavěného území a vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch, str. 78 až 80 ZUP), odpůrce věnoval náležitou péči analýze konkrétní místní situace, logicky a přehledně se zabýval jednotlivými změnami, včetně uvedení důvodů pro zrušení plochy Z 151 a její částečné nahrazení (menší) zastavitelnou plochou Z 3.46. Důvodem pro zrušení plochy Z 151 byla zejména dlouhodobá stagnace plochy bez využití vymezeným způsobem, ochrana zemědělského půdního fondu (celé území je ornou půdou II. bonitní třídy s odvodněnými pozemky) a zajištění udržitelného rozvoje vlastní lokality a blízkého okolí (z hlediska technické a dopravní infrastruktury jde o odlehlou část k.ú. Hradiště pod Babí horou). Dále jsou zmiňovány konkrétní střety s limity území (ochranné pásmo elektrického vedení atd.). Odpůrce tedy vyjádřil jasně a srozumitelně svůj záměr a jeho odůvodnění podle názoru soudu v obecné rovině ob stojí. Navrhovatel uvedl v návrhu řadu dílčích výtek k odůvodnění ZUP, veškerá jeho argumentace směřuje k posuzování proporcionality zvoleného řešení. Proporcionalitou by se však soud mohl zabývat teprve poté, kdy by předcházely navrhovatelem řádně uplatněné námitky při přípravě ZUP a jejich zodpovězení odpůrcem, k čemuž ale odpůrce v daném případě neměl příležitost.

Pokud jde o navrhovatelovu polemiku s vyjádřením odpůrce ohledně § 55 odst. 4 stavebního zákona, především ji soud nepovažuje za řádný návrhový bod z důvodu opožděnosti (argumentace v návrhu byla vedena odlišně než ve smyslu tohoto ustanovení). Nad rámec pak soud uvádí, že § 55 odst. 4 stavebního zákona se zabývá podmínkami při vymezování dalších zastavitelných ploch (tj. navýšení nad stávající) s cílem chránit krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel (srov. § 18 odst. 4 stavebního zákona – cíle územního plánování). V daném případě se fakticky jednalo o podstatné zmenšení stávající zastavitelné plochy, a to s cílem (jedním z cílů) chránit zemědělský půdní fond (jak vyplývá z výpisu z katastru nemovitostí, oba navrhovatelovy pozemky jsou ornou půdou).

Pokud jde o navrhovatelovo tvrzení, že přes jeho pozemek parc. č. X je navržen příjezd k zastavitelné ploše Z 3.46 jako veřejně prospěšná stavba, k tomu navrhovatel neuvedl žádné skutkové ani právní důvody, v nichž by spatřoval nezákonnost této části ZUP - podle soudu se jedná o osamoceně tvrzení (uvozené slovy „V této souvislosti stojí za upozornění...“), kterým se soud nebude blíže zabývat.

Také druhá část návrhových bodů směřuje čistě k proporcionalitě. Navrhovatel poukazuje na svá soukromá práva – právo vlastnit majetek a nakládat s ním a na právo svobodně podnikat. Za skutkových okolností dané věci, jak byly popsány výše, soud uzavírá, že navrhovatel nebyl se svým návrhem úspěšný, neboť jeho procesní pasivita nevyplývala z objektivních okolností a nezákonnosti, na něž poukazoval, nejsou zásadního rázu a nemají dopad na veřejné zájmy.

Soud proto v souladu s § 101d odst. 2 větou druhou s.ř.s. návrh jako nedůvodný zamítl.

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení je odůvodněno § 60 odst. 1 s.ř.s. Procesně úspěšný ve věci byl odpůrce, soud mu však nepřiznal právo na náhradu požadovaných nákladů právního zastoupení. Judikatura NSS (srov. rozsudek ze dne 13.11.2014 č.j. 7 As 181/2014-34) uznává velmi výjimečně jako důvodné náklady orgánu veřejné moci vynaložené na právní zastoupení, a to jen v případech velmi malých obcí bez rozsáhlejšího administrativního aparátu. Odpůrce však (podle údajů dostupných na oficiálních stránkách obce Těrlicko) disponuje 16 úředníky, z nichž jeden je určen přímo pro územní plánování a investice. Náklady na právní zastoupení ve věci ZUP tudíž soud nepovažuje za důvodně vynaložené.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 27. října 2015

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu